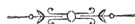


SECCION AMENA.



¡URERÁ!

Zerubak bigalduta
 fortuna onian,
 arkitzen zeralako
 zu nere aurrian,
 kontatu biar dizut
 poz-en indarrian,
 zer karga senti detan
 emen bizkarrian,
 eta zer samiñ charrak
 pechu barrenian.
 Zuk ezdezu biyotzik
 artzeko charrian,
 ezagutzen det zure
 begi ñabarrian,
 arpegi zuri gorri
 zabal ederrian,
 eta len esan dedan
 biyotz samurrian.
 ¡Zer ederra zeraden!
 aiñ diyot fedian,
 eztala lorecho bat
 baratza berdian,
 naiz kristalpian izan

egona gordian.
 Esango nizkitzuke
 zeru ta lurrian...
 baña atrebitutzen
 ¿ez naiz ni ordian!...
 Damak ondo neurtu ta
 luze laburrian,
 gero alai jarririk
 eta far irrian,
 ara nola eranzun
 ziyon ondorian.
 Ikusitzen detanez
 zu etorri zera,
 ¿ja, jai? farra zalia
 neri ematera.
 ¿Beste gabe ortara
 etorri altzera?...
 jira zindezke lengo
 bidian ostera.
 ¡A zer mayorazkua
 zaiguna atera!
 batetik sisak jana
 baldarra bestera,

tontua ta pobria
 zerade gañera.
 Zuaz Peta-ri oyek
 erregalatzera,
 edo gañerakuan
 gaztelu atzera,
 ziñatubaz lenbizi
 kristaba bazera,
 eta arkitutzian
 biar dezun era,
 segiran trunbulluka
 andik buruz bera...
 ¿nora juango zeraden?
 ¡gizona urerá!
 eta chit deskantsuban
 an itoko zera.

 Gogorra zan batetik
 eman ziyon lotsa,

bestera sarturik aiñ
 burruntzi zorrotza,
 errez biurtu ziyon
 choriso biyotza;
 malkotan urtu gero
 senti zuben poza,
 eta beti entzunaz
 irri arren otsa,
 penak jarri zizkiyon
 kolokan bi ortza.

.
 Galaya ito zala
 zabaldu zan boza,
 nik ezdakit egíya
 edo dan zipotza,
 baña gertatuko zan
 ziñez eriyotza,
 ez baldin bazan egon
 orduban ur otza.

V. IRAOLA.

